

РЕШЕНИЕ

№ 3987

гр. София, 11.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 22.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9864** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 148, ал. 12 и чл. 148 б, ал. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Делото е образувано по жалбата на В. Г. С. против заповед № РД-01-297/19.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“.

На основание чл. 213 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК за съвместно разглеждане в настоящото съдебно производство са приети и жалбите на О. Р. И. и [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б. М. против заповед № РД-01-297/19.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“.

В жалбите са наведени доводи за нищожност, поради липсата на компетентност, алтернативно за незаконосъобразност, поради съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Излагат се съображения за липсата на надлежни фактически основания за налагане на принудителните административни мерки, респ. за недостоверност на изложените такива. Сочат се допуснати нарушения на глава Пета от АПК, изразяващи се в неуведомяване на заинтересованите страни за започване на административното производство и неосигуряване на възможност същите да вземат участие в него. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция

„Автомобилна администрация” чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата, по съображения за доказаност на изложените в жалбата фактически основания, а именно, че на 28.12.2010 г. процесния автомобил не се е намирал на територията на Р. Б.. Моли съда да постанови решение, с което да остави жалбата без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбите за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ, като подадени в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, приложим по силата на препращащите разпоредби на чл. 148, ал. 12 и чл. 148б, ал. 4 от ЗДвП. Жалбите за подадени от заинтересовани лица - адресати на индивидуален административен акт с неблагоприятни правни последици в правната им сфера.

Разгледани по същество жалбите са НЕОСНОВАТЕЛНИ по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е заповед № РД-01-297/19.10.2011 г., издадена от Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”, с която на основание чл. 148б, ал. 1, т. 5, ал. 2 и ал. 3 и чл. 148, ал. 10, т. 4 и ал. 11 от ЗДвП на [фирма] е отнето Разрешение № 1026/15.09.2009 г. за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства и списъкът към него, документите, удостоверяващи извършването на периодичен технически преглед /контролни талони, знаци към тях, протоколи за периодичен преглед за техническа изправност на пътни превозни средства и спирачни карти/ и печат № 1026 за заверка на документите, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, както и от Регистъра на председателите на комисиите, извършващи прегледите и техническите специалисти са заличени М. Ж. Й. /председател/, В. Г. С. /технически специалист/ и О. Р. И. /технически специалист/.

Разпоредбите на чл. 148, ал. 11 и чл. 148б, ал. 2 от ЗДвП, послужили като правно основание за издаване на оспорената заповед, предоставят правомощия на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощени от него длъжностни лица да издават заповеди за заличаване от регистъра на председателите на комисиите, извършващи прегледите /чл. 148, ал. 11/ и за отнемане на разрешенията за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, както и списъкът към него. Тази законова компетентност и реализираната възможност за законова делегация на правомощията по чл. 148, ал. 11 и чл. 148б, ал. 2 от ЗДвП, осъществена със заповед № РД-08-336/14.07.2011 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по отношение на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” обосновава извод за липсата на отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК, доколкото оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена от компетентния административен орган. В тази връзка неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателите за нищожност на оспорената заповед, предвид изписването в титулната част на заповедта на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация”. Самоличността на административния орган - издател на акта, както и заеманата от него длъжност са изрично удостоверени посредством неговия подпис и печата на ведомството, към което се числи, в края на властническото волеизявление, обективизирано в оспорената

заповед.

Като индивидуален административен акт заповедта на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация” е подробно мотивирана, като в нея изчерпателно са посочени правните и фактическите основания за издаването ѝ. Същата отговаря, както на общите изисквания за съдържанието на административните актове, установени в нормата на чл. 59, ал. 2 от АПК, така и на специалните изисквания въведени с нормата на чл. 148б, ал. 3 от ЗДвП в частта си, с която е наложена принудителната административна мярка по чл. 148б, ал. 1, т. 5 от ЗДвП. С оглед на това неоснователни са доводите на пълномощника на жалбоподателите за нарушаване на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В приложимия ЗДвП липсват специални правила за провеждане на административното производство. С оглед на това, приложение следва да намерят общите правила на АПК, които имат за цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, посредством предвидените в кодекса доказателства и доказателствени средства, при зачитане на правото на участие на заинтересованите страни в производството. В настоящия случай тези правила са спазени, доколкото административният орган, преди издаване на оспорената заповед е извършил проверка, резултатите от която са обективирани в нарочен протокол, събрал е всички релевантни доказателства и е приел писмените обяснения на заинтересованите страни. Въз основа на така събраните доказателства, писмените сведения и обяснения на заинтересованите страни е издал оспорената заповед. Характера на първия етап от специфичното административно производство по чл. 148, ал. 10 и чл. 148б от ЗДвП, а именно: извършване на проверка и констатиране на нарушения не предполага спазване на изискването на разпоредбата на чл. 2б, ал. 1 от АПК, изразяващо се в изричното уведомяване на проверявания субект за започване на административното производство. Съобщаването за предстоящата проверка би довело до лишаване на същата от елемента изненада, който е съществен при извършване на наблюдение и контрол на субектите, извършващи контролирана от държавата дейност, с каквото право служителите на областните отдели „Контролна дейност-ДАИ” разполагат по в силата на чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ЗДвП по отношение на лицата, получили разрешение по реда на чл. 148 от ЗДвП.

По отношение на правилното прилагане на материалния закон, в каквато насока доводи за незаконосъобразност са изложени в жалбата, настоящият съдебен състав намира следното:

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка:

При извършена планирана проверка от служители на Областния отдел „Контролна дейност-ДАИ” - Т. на 29.06.2011 г. на [фирма] е констатирано, че на 28.12.2010 г. притежавания от търговското дружество товарен автомобил марка/модел С. 144Л460 с ДК № за Т 6989 КТ е преминал периодичен технически преглед в стопанисвания от [фирма] пункт за технически прегледи, за което е издаден протокол № 0596025 и знак и контролен талон под № 0570625. Въз основа на проверените тахошайба от 28.12.2010 г., пътен лист серия Т № 0009304 от 22.12.2010 г., финансов отчет на водача на товарния автомобил и прикачените към него квитанции за заредено гориво проверяващите са установили, че на датата, на която превозното средство е преминало технически преглед, за което са му издадени съответните документи, а именно

28.12.2010 г. същото е пътувало по направление А.-Р.. Резултатите са обективирани в Констативен протокол. При извършената насрещна проверка на пункта за технически преглед, стопанисван от [фирма] проверяващите са установили, че на 28.12.2010 г. за периода от 15.30 до 16.00 ч. е оформен протокол №[ЕИК] за извършен периодичен технически преглед на товарен автомобил марка/модел С. 144Л460 с ДК № за Т 6989 КТ, собственост на [фирма]. На председателя на техническата комисия М. Ж. Й. е съставен АУАН № 120147/11.07.2011 г. за нарушение по чл. 31, ал. 1 от Наредба № 32. От същия и от управителя на [фирма] са изискани писмени обяснения. Така събраните писмени доказателства и обяснения са обсъдени в доклад № 11-00-31-247/27.07.2011 г. на началника на Областен отдел „КД-ДАИ“-Т.. Въз основа на проведеното административно производство и събраните писмени доказателства, Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“ е издал оспорената заповед, с която на основание чл. 148б, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложил на [фирма] принудителна административна мярка отнемане на разрешението за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства и списъкът към него, а на жалбоподателите В. Г. С. и О. Р. И. на основание чл. 148, ал. 10, т. 4 от ЗДвП принудителната административна мярка заличаване от Регистъра на председателите на комисиите, извършващи техническите прегледи и на техническите специалисти. Съгласно разпоредбата на чл. 148б, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, послужила като правно основание за налагане на принудителната административна мярка на [фирма], разрешението и списъкът към него се отнемат когато в контролно-техническия пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед. Аналогично основание за налагане на принудителна административна мярка заличаване от Регистъра на председателите на комисиите, извършващи техническите прегледи и на техническите специалисти регламентира и хипотезата на нормата на чл. 148, ал. 10, т. 4 от ЗДвП по отношение на председателите на комисиите и техническите специалисти, в случаите когато те са издали документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед.

Следователно, за осъществяване на хипотезата на визираните правни норми следва да бъде установено по безспорен начин наличието на две предпоставки: 1/издаване на документ който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно и 2/ превозното средство да не е представено за преглед или да не е извършван преглед. В случая, настоящият съдебен състав намира за доказаните така визираните предпоставки, доколкото от страна на жалбоподателите не бе опровергана установената хода на административното производство фактическа обстановка. По делото не е спорно, че на [фирма] е издадено разрешение № 1026/15.09.2009 г. за извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Липсва спор и относно факта, че на 28.12.2010 г. за периода от 15.30 до 16.00 ч. е оформен протокол №[ЕИК] за извършен периодичен технически преглед на товарен автомобил марка/модел С. 144Л460 с ДК № за Т 6989 КТ, собственост на [фирма]. С оглед доводите, наведени в жалбите, настоящият съдебен състав намира за спорно единствено обстоятелството, че на

посочената дата товарният автомобил не е представен за преглед. За доказване на това обстоятелство от страна на административния орган са приложени тахошайба от 28.12.2010 г., пътен лист серия Т № 0009304 от 22.12.2010 г., финансов отчет на водача на товарния автомобил и прикачени към него квитанции за заредено гориво и платени пътни такси, на които е отбелязана изрично датата и часа, както и номера на пътното превозно средство. В подкрепа на обстоятелството, че към момента на прегледа пътното превозно средство не се е намирало на територията на Р. Б. свидетелстват и писмените обяснения на председателя на комисията, извършила техническия преглед и управителя на [фирма]. Твърдението на жалбоподателите, че към момента на прегледа товарния автомобил се е намирал в пункта за технически преглед, като положителен факт, ползващ същите подлежи на доказване именно от страната, която го е навела. В настоящия случай от страна на жалбоподателите не бяха ангажирани никакви доказателства в тази насока. Доказателствената стойност на събраните в хода на административното производство писмени доказателства не бе оборена от страна на жалбоподателите в хода на откритото производство по оспорване на пътните листове и разпечатките от тахошайбите.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че въз основа на установените в хода на административното производство фактически основания, административния орган правилно е приложил материалния закон, което обуславя извод за материална законосъобразност на оспорената заповед.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят направените от ответника разноски, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, определен съгласно наредбата по чл. 36, ал 2 от Закона за адвокатурата.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на В. Г. С., О. Р. И. и [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б. М. против заповед № РД-01-297/19.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА В. Г. С., О. Р. И. и [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Б. М. да заплатят на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“ разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: